

[Lorentzen.]

elsen af Lovgivningens Nødvendighed paa dette Omraade, hvis Reglerne kan vedtages med stort Flertal i dette Ting. Det er efter min Opfattelse en bydende Nødvendighed, naar Lovbestemmelserne bliver helt ekstraordinære.

Det har været drøftet i Udvalget, om man skulde gribe ind i bestaaende Lejeforhold og f. Eks. give Indehavere af Lejligheder af en vis Størrelse Paabud om at fremleje et eller flere Værelser. Jeg for mit Vedkommende har overvejet Tanken, men er naaet til det Resultat, at det er den sidste Udvej, vi skal søge. Jeg finder, at der bør tages bestemt Afstand fra den, da den griber ind i selve Hjemmet og let kommer til at ændre dets Karakter. Det er for mig mindre anstødeligt at videreføre Lejelovens § 73 a om, at ingen maa have to Beboelseslejligheder i samme Kommune, til at gælde ikke blot samme Kommune, men ogsaa forskellige Kommuner, forudsat at man indskrænkede Regelen til Købstadkommuner eller dermed ligestillede Kommuner. Men det maa erkendes, at det vil blive en meget vanskelig Regel at haandtere, og at den derfor nødvendigvis maa indeholde mange Undtagelser. Endvidere maa det erkendes, at det Materiale, der er fornødent til at bedømme en saadan Regels Konsekvenser, ikke er til Stede. Jeg maa derfor erkende, at det er rigtigt, at Forslag herom ikke er optaget i det af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag.

Over for Udvalget har Prisdirektoratet henledt Opmærksomheden paa, at det har fastsat et Prisstop paa Værelser med fuld Kost, men ikke har Mulighed for at diktere Prisstop paa enkelte Værelser uden Kost eller med delvis Kost, og at Resultatet i flere Tilfælde er blevet, at flere Pensionater er nedlagt og Værelserne i Stedet for er udlejet uden Kost. Vi fra vor Side har ingen Sympati for Udlejere, der skruer Lejen op for enkelte Værelser paa et unormalt højt Niveau eller paa den ene eller paa den anden Maade søger at opnaa en ulovlig Pris. Vi ser derfor gerne, at Kontrollen hermed skærpes, og at Overtrædelser straffes. Vi er derfor tilfredse med, at der ogsaa indføres Priskontrol med Værelser, der findes i saakaldt nye Ejendomme — det er nu ikke helt nye Ejendomme, det er Ejendomme, der ikke har været beboet, eller som er opført efter 1. September 1939. Vi kan ogsaa, selv om Udvalgets Flertal ikke har gjort Indstilling herom, tiltræde, at Ejernes Andel i Fremlejebe-

løbet nedsættes fra 25 til 20 pCt., og jeg vilde ønske, at Københavns Kommunes Boliganvisningsudvalg havde haft Ret i sin Fortolkning, at man først fastsatte, hvor meget Lejen skulde være for en Lejlighed, og dertil lagde 20 pCt. Men saaledes som Lovforslaget er formuleret ligesom dets Forgænger, er det ikke nogen helt rigtig Fortolkning, idet det jo er af „Udsalgsprisen“ disse Procenter skal beregnes.

Hvad angaar fri Opsigelsesret i Fremlejeforhold, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det har fra mange Sider været hævdet, at der med fri Opsigelsesret i disse Lejeforhold vilde blive et langt større Udbud af Enkeltværelser, da mange holder sig tilbage, fordi de med Rette eller Urette er bange for ikke at kunne komme af med en Lejer, selv om der foreligger Forhold, der gør en Fortsættelse af Lejemaalet utaalelig for begge Parter. Det maa erkendes, at dette at bo i samme Lejlighed frembyder Mulighed for Gnidninger af særlig Karakter. Udvalgets Flertal har fulgt de fornævnte Betragtninger og indstillet, at der gives fri Opsigelsesret i fremtidige Lejemaal. Den højtærede Minister er gaaet et Skridt videre, men jeg vil tro, det skyldes, at Udvalgets Standpunkt ikke har været tilstrækkelig klart præciseret over for Ministeren, idet en af os ikke har konciperet vort Standpunkt tilstrækkelig klart.

I Lovforslaget er der dernæst en Nydannelse Nr. 2. Det er Lovforslagets § 9, som i et vist Omfang tillader Ombytning. Der vilde jo ikke være nogen Fornuft i, at jeg giver mig til at citere, hvad der staar i de forskellige Paragraffer, da Rigsdagens Medlemmer har Adgang til at sætte sig ind i disse. Denne Ombytning af Lejligheder uden Boliganvisningsudvalgets Godkendelse har Udvalgets Flertal fundet var en fornuftig Regel, som i høj Grad var paakraevet.

Endvidere vil man i Lovforslaget finde to Nydannelser. I § 5, Stk. 2, hedder det:

„Til en Lejlighed paa 4 Værelser og derover kan Udvalget anvise en lejlighedssøgende, der over for Udvalget forpligter sig til efter dettes nærmere Bestemmelse at fremleje et eller ere Værelser. Naar Fremleje sker i Henhold til Udvalgets Bestemmelse, maa Antallet af Beboere i en Lejlighed paa 4 Værelser ikke overstige 4, og i Lejligheder paa mere end 4 Værelser ikke blive højere end een mindre end Antallet af Værelser og ikke over 6.“

Det er en Regel, som skal ses i Sammen-